

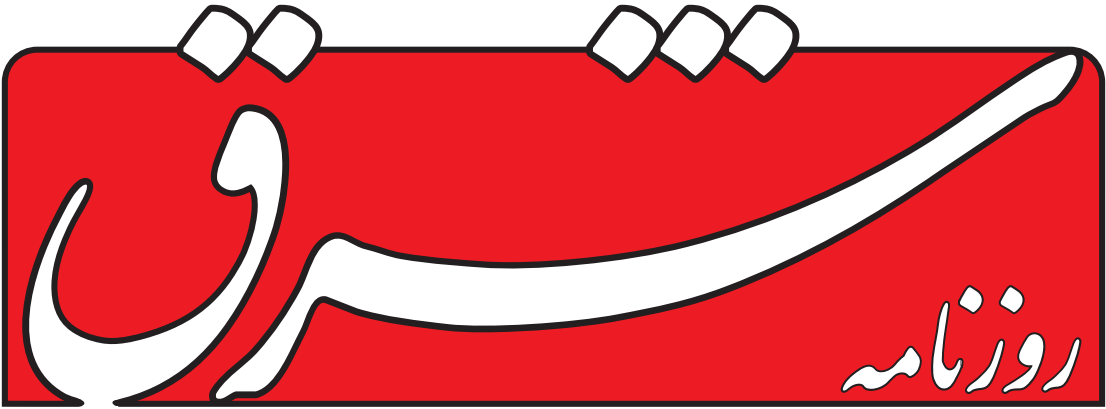

معاون اول رئیس جمهوری:
**وزیر پیشنهادی علوم در آخرین
لحظات انصراف داد**

گروه سیاست: معاون اول رئیس جمهور روز گذشته در حاشیه جلسه هیئت دولت در جمع خبرنگاران با بیان اینکه کابینه پیشنهادی رئیس جمهوری، کابینه خوب و کارآمدی است، گفت: «این کابینه شامل ترکیبی از مدیران باتجربه است...»

صفحه ۲

پنجشنبه ۱۹ مرداد ۱۳۹۶ | ۱۷ ذیحده ۱۴۳۸ | ۱۶ آگوست ۲۰۱۷

انتقاد رئیس مجلس از صداوسیما

**روز تحلیف میزگرد گذاشتند
تا کابینه را بررسی کنند**

گروه سیاست: روز گذشته مراسم گرامیداشت روز خبرنگار با حضور علی لاریجانی و خبرنگاران پارلمانی در ساختمان مشروطه مجلس برگزار شد. در این مراسم ابتدا تعدادی از خبرنگاران نقد‌ها و دغدغه‌های صنفی خود را بیان کردند...

صفحه ۱۹

سال چهاردهم | شماره ۲۹۳۳ | ۲۰ صفحه | ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

در تاریخ خواهد ماند

نعمت احمدی . حقوق‌دان

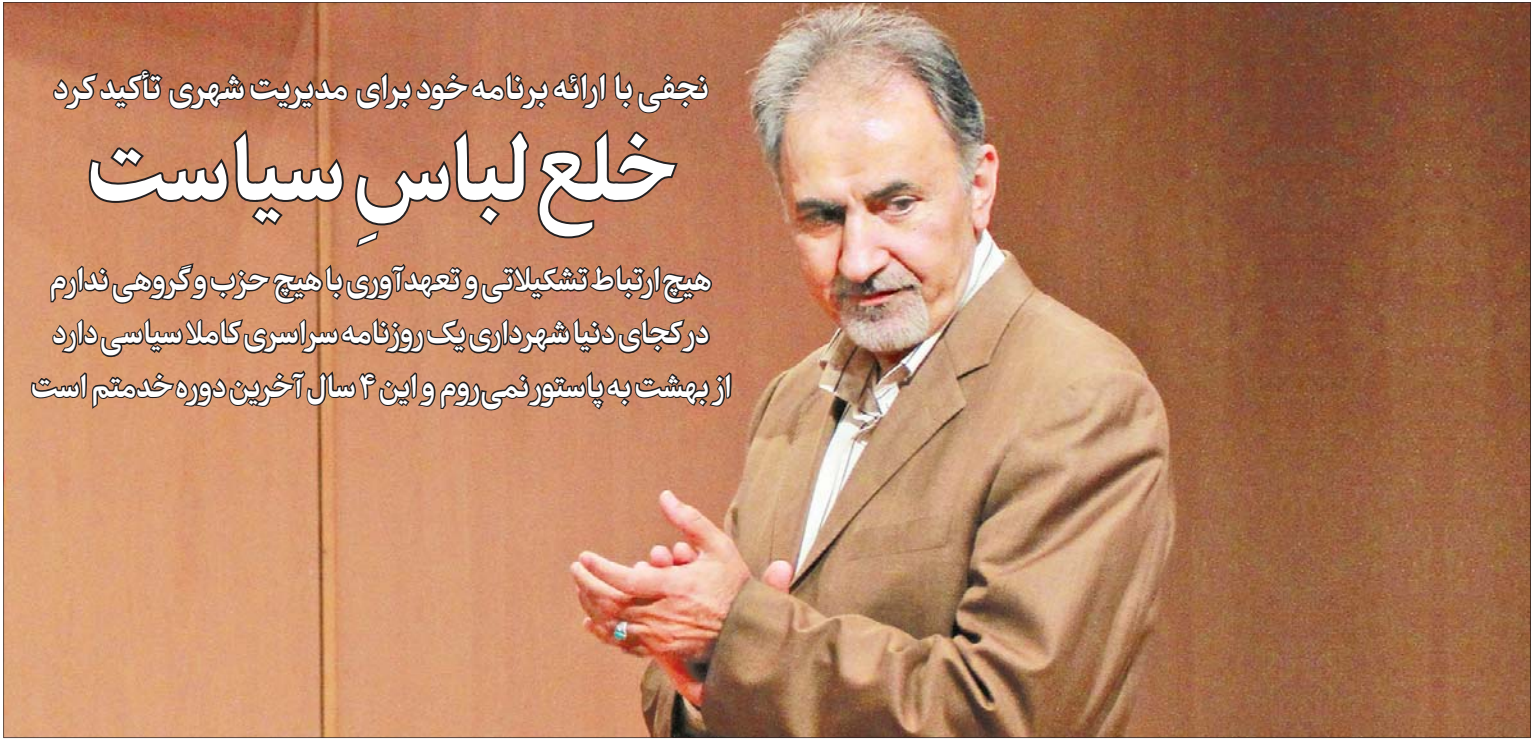
اجرای مراسم سوگند رئیس‌جمهور که به تحلیف شهرت یافته است، با برنامه‌ریزی مفصل و دعوت و حضور بیش از ۵۰۰ میهمان خارجی در مجلس برگزار شد. جلسه‌ای با حواشی بسیار که تا هم‌اکنون نقل محافل است؛ از عکس سلفی نمایندگان مجلس با خانم موگرینی، تا دعوت‌نشدن دو رئیس‌جمهور پیشین و مولوی عبدالحمید امام جمعه اهل سنت زاهدان که گفته می‌شود دعوت وی از اهل سنت ایران برای رأی‌دادن به دکتر روحانی، رأی قابل‌توجهی به سید آرای رئیس‌جمهور اضافه کرد. متأسفانه مسائل حاشیه‌ای خصوصا عکس سلفی نمایندگان و بازتاب آن در سطح رسانه‌های داخلی و خارجی، عملاً دیگر اتفاقات مربوط به مراسم تحلیف را تحت‌الشعاع قرار داد، هرچند می‌شد با دیدی دیگر به موضوع عکس سلفی نمایندگان با خانم موگرینی هم نگاه کرد؛ ظاهراً محل استقرار نمایندگان طوری انتخاب شده بود که امکان رفت‌وآمد به جایگاه میهمانان خارجی را نداشت و نمایندگان هم آن‌شاءالله برای در کانون توجه قرار دادن مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، پاسخ به شیطنت‌های کنگره و سنای آمریکا و توجه‌دادن ترامپ به این نکته که عملکرد وی به جدایی از اتحادیه اروپا می‌انجامد، دست به این اقدام زده‌اند. صرف نظر از حواشی اما، برابر اصل ۱۲۱ قانون اساسی مراسم سوگند رئیس‌جمهور منتخب در مجلس شورای اسلامی صورت می‌گیرد. نکاهی به این اصل بازتعریف جدیدی را از آنچه حداقل در مراسم سوگند نمی‌تواند دوره ریاست‌جمهوری اتفاق افتاد می‌طلبد. اینکه قانون اساسی محل ادای سوگند را مجلس شورای اسلامی دانسته است، وجهه خیری دارد که صراحتاً اعلام کند رئیس‌جمهور باید در مجلس شورای اسلامی سوگند یاد کند. یعنی قانون اساسی صرفاً محل ادای سوگند را از نظر مکان جغرافیایی، مجلس شورای اسلامی تعیین کرده است. یعنی در کاخ ریاست‌جمهوری یا محل تشکیل هیئت وزیران یا هر جای دیگری نمی‌توان مراسم سوگند را برگزار کرد. قید «در مجلس شورای اسلامی» محل و مکان را مشخص کرده است اما مراسم سوگند نمی‌تواند یکی از جلسات رسمی مجلس به معنای اصل ۵۸ قانون اساسی باشد که مصوبات آن پس از طی مراحل قانونی که در اصول بعدی می‌آید، برای اجرا به قوه مجریه و قضائیه ابلاغ می‌شود. اگر آن‌طور که ریاست مجلس در آغاز مراسم تحلیف اعلام کرد که «صدوبیست‌وششمین جلسه مجلس تشکیل می‌شود»، باید اصول متعدد دیگر قانون اساسی مثلاً اصل ۶۵ که از نصاب حضور نمایندگان یاد می‌کند که «جلسات مجلس شورای اسلامی با حضور دوسوم مجموع نمایندگان رسمیت می‌یابد»، رعایت می‌شد. در ابتدای جلسه آقای دکتر لاریجانی از تعداد حاضران نکفت و لزومی هم به اعلام این موضوع نبود. پس نمی‌توان جلسه سوگند را جزء جلسات عادی مجلس به حساب آورد. اگر جلسه رسمی باشد، جدای از نصاب نمایندگان باید برابر اصل ۶۹ گزارش کامل آن از طریق رادیو و روزنامه رسمی به اطلاع عموم برسد. مصوبات آن را رأی اکثریت مطلق اعضای حاضر برابر ماده ۲۵ آیین‌نامه داخلی مجلس باشد و نیز مقررات ماده ۱۰۲ آیین‌نامه داخلی درباره دستور جلسه مجلس اعمال و اجرا شود یا برابر ماده ۱۰۶ آیین‌نامه داخلی، سه نفر از نمایندگان بتوانند به نوبت و طبق فهرستی که از قبل به قید قرعه از سوی هیئت رئیسه تنظیم شده، حداکثر به مدت هفت دقیقه نطق کنند و دو نفر هم نطق پنج‌دقیقه‌ای داشته باشند.

ادامه در صفحه ۴

حسین امیر عبداللهیان در گفت‌وگو با «شرق» تشریح کرد:

نقش سردار سلیمانی در سوریه و عراق

صفحه ۶

نجفی با ارائه برنامه خود برای مدیریت شهری تأکید کرد

خلع لباسِ سیاست

هیچ ارتباط تشکیلاتی و تعهدآوری با هیچ حزب و گروهی ندارم

در کجای دنیا شهرداری یک روزنامه سراسری کاملاً سیاسی دارد

از بهشت به پاستور نمی‌روم و این ۴ سال آخرین دوره خدمتم است

صفحه ۱۷

پاسخ وزیر بهداشت به سؤال کریمی قدوسی درباره نحوه آزادی فریدون:

همسرم وثیقه ۴ میلیاردی گذاشت

صفحه ۲

انتشار اسناد جدیدی درباره کودتای ۲۸ مرداد فاش کرد:

فشار انگلیس بر آمریکا علیه مصدق

صفحه ۳

یادداشت

نومن کلاتورای ایرانی

شایان نمی‌رسند؛ اعضای رده‌های مختلف فهرست هیچ‌وقت در مشاغل سخت و زیان‌آور کار نمی‌کنند. آنان از امتیازات مختلف زندگی؛ مانند حقوق و مزایای نجومی و خانه‌های مجلل و رفاه اجتماعی بهتر از طبقات فرودست، برخوردارند؛ اما همیشه چهارراه تلاقی همه آنها رانت است. اعضای رده‌ها به طبقه برتر این کشورها تبدیل می‌شوند و در سمت‌های خود حق مکسب همدیگر را پاس می‌دارند، حتی اگر مدتی به جهت شرایط خاص در هیچ سمتی کار نکنند. مانو تسه تونگ، رهبر حزب کمونیست چین که از کمیتین (کنگره بین‌المللی احزاب کمونیست) سال ۱۹۵۶م به نقد سیستم حاکم بر شوروی پرداخت و راه خود را از این کشور جدا کرد، نومن کلاتورا و مقامات منسوب آن را طبقه جدیدی معرفی کرد که اداره نظام شوروی را برعهده داشتند. اکنون این سؤال مطرح است؛ با توجه به معدل سن اعضای دولت جدید ایران، آیا آنان اعضای همان فهرست نوشته یا ناتوشت‌های هستند که در طول سه دهه گذشته مصدر قدرت در رده‌های تعیین‌شده بوده‌اند یا افراد تازه‌نفسی هستند که تمام دانش و تجربیات خود را در طول سه دهه گذشته جمع کرده و می‌خواهند داشته‌های خود را در دولت جدید صرف اجرای برنامه‌های رئیس‌جمهور منتخب کنند؟! اگر آنان در نومن کلاتورای ایرانی «اعضای لیست یا فهرست اسامی» باشند و در این دوره ریاست‌جمهوری دکتر روحانی وظایف جدیدی را برعهده بگیرند، باید دید آنان از کدام توانایی‌های جدید خود استفاده می‌کنند که تاکنون آن را به کار نگرفته‌اند.

شود و پس از برگزاری انتخابات جایی در صحنه امور کشور نداشته باشند. ناگفته پیداست بخش اعظم مردم ایران که در انتخابات ریاست‌جمهوری دو دوره اخیر و نیز مجالس خبرگان و شورای اسلامی و شوراها به پای صندوق‌ها آمده و به دکتر روحانی و نمایندگان حامی او رأی داده‌اند، در پاسخ به ندای بزرگان اصلاحات بود که بدون هیچ خواستنی از دولت به وظیفه ملی و دینی خود عمل کرده و موجب تقویت اتحاد ملی شده‌اند. آنچه از آغاز سال جاری در انتخابات ریاست‌جمهوری و شوراها مدنظر مردم ایران بوده، برنامه‌های دولت و کارگزارانی است که باید مجری این برنامه‌ها باشند. آنچه ممکن است باعث ایجاد ناامیدی و ناآرامی‌شدن شور عمومی شود، این است که دولت آینده هم مانند دیگر دولت‌های ۳۰ سال گذشته اعضای «فهرست اسامی» باشند که در ادبیات سیاسی جهان به «نومن کلاتورا Nomenklatura» مشهور شده است و این همان نقض قانون اساسی در برخورداری همه از حقوق مساوی است. در زبان روسی نومن کلاتورا (Nomenklatura) به سیستمی گفته می‌شود که در آن افرادی که برای مناصب مهم دولتی انتخاب می‌شوند؛ به جای اینکه براساس شایسته‌سالاری و رقابت باشند، با روش دوست‌انگاری و رفاقت برگزیده شوند. به گفته یکی از پژوهشگران، نومن کلاتورا در پیچ رانت‌ها محل تلاقی سیاست و اقتصاد بود. آبخشور این سیستم رانت است والا شاغلان رده‌های نومن کلاتورا از محل اشتغال و قرارگرفتن در فهرست، به ثروت کلان و درآمد

اساسی کشور ما به حقوق ملت پرداخته و بر رفع هرگونه تبعیض جنسیتی، قومی، مذهبی و فکری و سیاسی تأکید کرده و باید همه افراد ملت در مقابل قانون یکسان از حقوق مساوی برخوردار باشند. قانون اساسی ایران در ۲۴ اصل به طور اختصاصی به بیان حقوق ملت پرداخته و در دهه‌ها اصل دیگر مستقیم یا غیرمستقیم رعایت این حقوق را به نحوی تضمین کرده است. خطا نیست اگر بگویم بسیاری از مدیران کشور هنوز حتی یک بار قانون اساسی را از اول تا آخر نخوانده‌اند.

اکنون که پس از انتخابات، رئیس‌جمهوری منتخب ملت برای دومین بار سوگند یاد کرده که از آزادی و حرمت اشخاص و حقوقی که قانون اساسی برای ملت شناخته است، حمایت کند، نخستین آزمون فراروی او در اجرای تعهداتی است که در شعارهای انتخاباتی مطرح کرده است. گرچه هیئت دولت (قوه مجریه) شرکت سهامی نیست که هرکس مطالبه سهم خود را بکند؛ ولی هر حزب و گروهی به نسبت نقشی که در انتخابات داشته‌اند، می‌توانند خواهان واگذاری تصدی بخشی از وزارتخانه‌ها و مقامات عالی اجرائی کشور باشند. زنان و اقوام ایران و اهل سنت نیز که با امید به برآورده‌شدن خواسته‌هایشان در انتخابات شرکت کردند، همین انتظار را از رئیس‌جمهوری دارند. رد این خواسته‌ها موجب ناامیدی و تحریک آنان به ایزوله‌شدن در انتخابات بعدی است. وانگهی مردم انتظار دارند شعار «ملت همیشه در صحنه» نباید فقط برای انتخابات رئیس‌جمهوری و سایر انتخابات‌های کشور مطرح

مالح نیک‌بخت
حقوق‌دان

استقرار ساختار سیاسی در هر کشور و تعیین سازوکارهای نهادهای حاکم، به‌ویژه مکانیسم فعالیت‌های قوای سه‌گانه، مستلزم تصویب قانون اساسی و مشخص‌شدن وظایف دولت در معنی عام آن (قوای سه‌گانه) است. در دنیای امروز، دولتی موفق است که عملاً اصل تفکیک قوای سه‌گانه را بپذیرد و هریک از قوا مستقل و کارگزاران آن به اعتبار سابقه، نگرش سیاسی، قابلیت‌ها و توانایی‌های علمی و عملی، وظایفی را که برعهده گرفته‌اند، انجام دهند و در برابر ملت یا مجلس منتخب آن پاسخگو باشند. وظایف دولت در مقابل ملت و برآوردن خواست‌های مردم البته در رفتار و نه فقط در گفتار، وظیفه ذاتی همه دولت‌هاست؛ چون رئیس‌جمهوری در هریک از نظام‌های پارلمانی و ریاستی، مستقیم یا غیرمستقیم از سوی ملت انتخاب می‌شود و باید در برابر مردم پاسخگو باشد. دولت و مسئولان غیرپاسخگو در مسیر خودرأیی قرار می‌گیرند. قوه مجریه یا هریک از قوای سه‌گانه زمانی می‌توانند در برابر مردم پاسخگو باشند که بایدها و نبایدهای فعالیت آنان را فقط قانون تعیین کند. مهم‌ترین بخش وظایف دولت، تأمین حقوق ملت است که قانون اساسی هر کشور این حقوق و چگونگی تضمین اجرای آن را تعیین می‌کند. اصول اولیه و بنیادین قانون

در فقدان پرسشگری

احمد رضا دالوند

در نگاره‌ای از مینیاتورهای شاهنامه بایسنقری، هنرمند نقاش در دو سوی پرده دو گروه از انسان‌ها را به تصویر کشیده است و با خط خوش در گوشه تصویر نوشته شده «تورانان از میان درختان، ایرانیان را می‌نگرند» یا عبارتی نزدیک به این مضمون...؛ صحنه‌ای به تصویر در آمده است که ایرانیان در همان نزدیکی متوجه دیده‌شدن خود از روی کنجکاوی (نه دیده‌بانی) از سوی تورانیان (دشمن) هستند، اما چون همه چیز از روی کنجکاوی است و نشان‌های از عداوت در صحنه‌پردازی هنرمندانه این مینیاتور به چشم نمی‌خورد، ایرانیان هوشمندانه بر اسب‌هایشان خرامان می‌گردند. پس از مشاهده این مینیاتور (سلفی) به‌یادماندنی، تا مدت‌ها فکر می‌کردم نقاش عهد بایسنقر عجب مضمونی را برای پرده‌اش برگزیده! گمان نمی‌رود در آن عهد کسی هنرمند نقاش را به خاطر سلفی مینیاتوری‌اش از ایرانیان در جوار تورانیان، عتاب و خطاب و لعن و نفرین کرده باشد. به‌عنوان یک شهروند و در یک روز کاملاً تعطیل، ساعت‌ها مقابل تلویزیون به ورود سران ممالک مختلف به مهرآباد، به آرایه‌های زیبای صنایع دستی در گوشه و کنار و در همه جاهایی که میهمانان مستقر می‌شدند، به پیام انقلابی و درخشان «تعامل گسترده با دنیا»، به کلمات رؤسای قوا، به نطق رئیس‌جمهور و در نهایت به بروز یک لحظه که اجر همه نظم به‌یادماندنی مراسم تحلیف را در چشم همگان به استهزایی تبدیل کرد که طعم تلخ آن در فقدان عقل سلیم، تا مدتی در کام می‌ماند، نگریستم. یک سلفی بی‌منظور و بی‌غرض، چیزی در حد اصطلاحاً یک اتفاق «فان» و لحظه‌ای گذرنده که باید در میان این حضور درخشان بین‌المللی حتی دیده هم نمی‌شد، یا اگر دیده می‌شد با تسمی از سر عقل از کنارش می‌گذشتند. بنابراین، «آغازکنندگان» این هجمه طوری هجوم را تدارک دیدند که «دنبال‌کنندگان» آنها تصور کنند اگر از قافله عقب بیفتند، خود نیز در زمره سلفی‌گیرندگان و بالطبع خائن به مملکت محسوب می‌شوند. مناقشه بر سر حس مشترک ضدامپریالیستی همه ما، وقتی به چنین سطح نازلی کاهش پیدا می‌کند، تا برای فقط یک عکس، این چنین ماجرا را سیاه و سفید و با زتاب برق دوربین، از دست‌رفته یا در معرض از دست‌رفتن می‌پندارند، پرسیدنی است...

ادامه در صفحه ۴

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۲۸۷۷-۸۸۱۹۳۹۷۹

sharghdaily.ir

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR